

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضایی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR

WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	وزارت دادگستری وزارت امور خارجه	۱۳۹۹/۱۱/۱۹	قانون موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه
۳	وزارت کشور	۱۴۰۰/۷/۴	تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای سیدحامد عاملی به عنوان استاندار اردبیل
۴	وزارت کشور	۱۴۰۰/۷/۴	تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای مهرا ن فاطمی به عنوان استاندار یزد
۴	وزارت کشور	۱۴۰۰/۷/۴	تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای محمدرضا هاشمی به عنوان استاندار سمنان
۴	شعب دیوان عدالت و سایر مراجع اداری	۱۴۰۰/۴/۸	رای شماره‌های ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: اعلام تعارض عدم پذیرش اصلاح تاریخ لیست بیمه و بازنشستگی اسفند ماه ۱۳۹۶ و اعمال افزایش حقوق سال ۱۳۹۷

تشخیص مصلحت نظام با تأیید بندهای (۱) و (۳) ماده (۱۰) و مواد (۱۱)، (۱۲)، (۱۴) و (۱۸) موافقتنامه موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد و طی نامه شماره ۱۱/۵۴۶۲۵-۱۱۵ مورخ ۱۴۰۰/۷/۳ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد. با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۲۱) موافقتنامه می‌باشد. رئیس جمهور - سیدابراهیم رئیسی

قانون موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه

ماده واحده - موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود. تبصره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این قانون، الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه انتقال محکومین

میان جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه

جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه که از این پس «طرف‌ها» نامیده می‌شوند، با ابراز تمایل به توسعه بیشتر همکاری بین‌المللی در حوزه حقوق کیفری، با ابراز اشتیاق به تسهیل فرآیند بازپروری اجتماعی محکومین؛ به شرح زیر توافق نمودند:

قوانین و مقررات عمومی

۱۴۰۰/۷/۳

شماره ۱۱۵-۱۱/۵۴۶۲۵

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر سیدابراهیم رئیسی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۶۴۵۴/۱۹۲۰۳ مورخ ۱۳۹۸/۲/۲۲ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه مصوب جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۹ مجلس که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم و مطابق اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از سوی مجمع محترم تشخیص مصلحت نظام موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شده است، به پیوست ابلاغ می‌شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

۱۴۰۰/۷/۶

شماره ۷۰۷۶۵

وزارت دادگستری - وزارت امور خارجه

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه» که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نوزدهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و نود و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴۰۰/۶/۱۰ از سوی مجمع

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه، معانی اصطلاحات زیر از این قرار است:

(الف) «حکم» تصمیم نهایی دادگاه که برای جرم ارتكابی مجازات اعمال می‌کند. همچنین اصطلاح حکم شامل تصمیم‌های نهایی دادگاه است که مجازات اعدام را در نظر گرفته و متعاقباً به واسطه عفو یا تخفیف در دولت صادرکننده حکم با محرومیت از آزادی برای مدتی معین یا با حبس ابد جایگزین می‌شود؛

(ب) «محکومیت» هر گونه مجازات در قالب محرومیت از آزادی برای یک مدت معین یا حبس ابد که به وسیله یک حکم وضع می‌شود؛

(پ) «محکوم» شخصی که متحمل مجازاتی در قالب محرومیت از آزادی به موجب یک حکم می‌شود؛

(ت) «طرف صادرکننده حکم» طرفی که دادگاه آن، شخصی را که قرار است برای گذراندن محکومیت انتقال یابد یا انتقال یافته است، محکوم نموده است؛

(ث) «طرف اجراکننده حکم» طرفی که محکوم به منظور گذراندن محکومیت به آنجا منتقل شده یا ممکن است منتقل شود؛

(ج) «نماینده قانونی» شخص یا موسسه‌ای که به موجب قانونگذاری هر یک از طرف‌ها مجاز است تا به وسیله نهادهای مربوط خود به نفع محکوم یا از طرف وی اقدام نماید.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

۱- طرف‌ها طبق قیود و شرایط این موافقتنامه گسترده‌ترین مساعدت‌ها را در امور مربوط به انتقال محکومین برای یکدیگر فراهم خواهند ساخت.

۲- محکوم در قلمرو یک طرف می‌تواند به منظور گذراندن محکومیت وضع شده طبق مفاد این موافقتنامه به قلمرو طرف دیگر منتقل شود. به این منظور چنین شخصی یا نماینده قانونی وی می‌تواند طبق مفاد این موافقتنامه درخواست خود را جهت انتقال به هر یک از دو طرف صادرکننده و اجراکننده حکم بدهد.

۳- درخواست انتقال می‌تواند از جانب هر یک از دو طرف صادرکننده و اجراکننده حکم تسلیم شود.

ماده ۳- مراجع مرکزی و صلاحیتدار

۱- مراجع مرکزی که مجاز هستند این موافقتنامه را اجرا کنند، برای جمهوری اسلامی ایران، وزارت دادگستری جمهوری اسلامی ایران و برای فدراسیون روسیه، وزارت دادگستری فدراسیون روسیه است.

۲- در زمان اجرای این موافقتنامه مراجع مرکزی از طریق مجاری دیپلماتیک ارتباط برقرار خواهند نمود.

۳- هر طرف هرگونه تغییرات مرتبط با مرجع مرکزی خود را فوری از طریق مجاری دیپلماتیک به اطلاع طرف دیگر خواهد رساند.

۴- مراجع صلاحیتدار مراجعی هستند که توسط هر یک از طرف‌های متعاقد جهت انجام اقدامات معین در اجرای مفاد این موافقتنامه به طور مقتضی اختیار یافته‌اند.

ماده ۴- شرایط انتقال

۱- به موجب این موافقتنامه، محکوم فقط تحت شرایط زیر می‌تواند منتقل شود:

(الف) محکوم دارای تابعیت طرف اجراکننده حکم باشد؛

(ب) حکم صادره قطعی و لازم‌الاجرا باشد و هیچ جریان رسیدگی انجام نشده‌ای در مورد این شخص وجود نداشته باشد؛

(پ) آن بخش از محکومیت که باید توسط محکوم سپری شود، در زمان دریافت درخواست انتقال کمتر از شش ماه نباشد. در موارد استثنایی چنانچه مدت زمان باقی مانده از محکومیت کمتر از مدت مذکور باشد، طرف‌ها می‌توانند در مورد انتقال توافق کنند؛

(ت) رضایت مکتوب محکوم جهت انتقال وی به منظور اجرای محکومیت در قلمرو طرف اجراکننده حکم وجود داشته باشد و چنانچه وی نتواند به سبب شرایط سنی، جسمی یا روحی، آزادانه اراده خود را بیان نماید، رضایت مکتوب نماینده قانونی او؛

طرف صادرکننده حکم به مقام کنسولی یا هر مقام دیگری از دولت اجراکننده حکم فرصت بررسی این موضوع را خواهد داد که آیا رضایت به انتقال یا رد آن به صورت داوطلبانه و با آگاهی از آثار حقوقی چنین انتقالی داده شده یا نشده است.

(ث) جرایمی که محکومیت به سبب آن وضع شده است، طبق قوانین کیفری طرف اجراکننده حکم دارای مجازات سالب آزادی باشند؛

(ج) طرف‌های صادرکننده و اجراکننده حکم، صراحتاً رضایت خود را جهت انتقال اعلام نموده باشند؛

(چ) انتقال محکوم به حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا سایر منافع حیاتی هیچ یک از طرف‌ها خدشه‌ای وارد نخواهد کرد و مغایر با قانون اساسی و قوانین عادی آن‌ها نخواهد بود.

۲- در موارد زیر درخواست انتقال رد خواهد شد:

(الف) مجازاتی که باید در دولت اجراکننده حکم اجرا شود، به طور آشکار مغایر با شرایط و ترتیبات سپری نمودن محکومیت تعیین شده در حکم باشد؛

(ب) محکوم هیچ یک از تعهدات مالی ناشی از حکم دادگاه را اجرا ننموده باشد یا به عقیده دولت صادرکننده حکم، تضمین‌های اجرای چنین تعهداتی کافی نباشد؛

(پ) بنا به دلایل مقرر در قوانین طرف اجراکننده حکم، محکومیت نتواند در این دولت اجرا شود.

ماده ۵- تعهد به ارائه اطلاعات

۱- هر محکومی که این موافقتنامه در مورد وی ممکن است اعمال شود، توسط طرف صادرکننده حکم از مفاد این موافقتنامه و نیز آثار حقوقی انتقال آگاه خواهد شد.

۲- چنانچه محکوم از طرف صادرکننده حکم درخواست انتقال خود را نماید، طرف مذکور فوری طرف اجراکننده حکم را از دریافت درخواست محکوم آگاه خواهد ساخت.

۳- محکوم باید از هر اقدام و تصمیمی که از جانب هر یک از طرف‌ها در مورد درخواست انتقال اتخاذ می‌شود، به صورت مکتوب آگاه شود.

ماده ۶- درخواست‌ها

۱- درخواست‌های یک طرف برای انتقال و پاسخ به آن‌ها باید به صورت مکتوب صورت گرفته و از طریق مراجع مرکزی طبق این موافقتنامه، به طرف دیگر منعکس گردد.

۲- پس از دریافت درخواست انتقال، مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم درخواستی را همراه با موارد ذیل خطاب به مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم ارسال خواهد کرد:

(الف) اطلاعاتی درباره محکوم (نام و نام خانوادگی، تاریخ و محل تولد، محل اقامت)؛

(ب) اسناد مؤید تابعیت محکوم؛

(پ) رونوشت مصدق حکم و تمامی تصمیم‌های مربوط دادگاه در خصوص موضوع و سندی دال بر آن که حکم قطعی و الزام‌آور است؛

(ت) سندی دال بر آن که بخشی از محکومیت سپری شده و بخشی از آن باید سپری شود و نیز سندی مبنی بر نحوه رفتار محکوم در خلال گذراندن محکومیت؛

(ث) سندی مبنی بر اجرای مجازات تکمیلی، در صورت وجود؛

(ج) متن مقررات قانونی که بر مبنای آن، حکم به محکومیت شخص داده شده است؛

(چ) رضایت مکتوب محکوم یا نماینده قانونی وی، در صورت ناتوانی محکوم در بیان آزادانه اراده خود مبنی بر انتقال به سبب شرایط سنی، جسمی یا روحی؛

(ح) سندی مبنی بر تعهدات مالی محکوم به موجب حکم در صورت وجود؛

(خ) اطلاعاتی در مورد وضعیت سلامت محکوم و امکان حمل و نقل وی به قلمرو طرف اجراکننده حکم.

۳- زمانی که درخواست به طرف اجراکننده حکم تسلیم می‌شود، مرجع مرکزی آن باید درخواستی را به همراه اسناد مذکور در جزءهای (الف) و (ب) بند (۲) خطاب به مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم ارسال نماید و مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم پاسخ خود را به همراه اسناد مذکور در جزءهای (پ) و (خ) بند (۲) این ماده، به درخواست پیش‌گفته پیوست خواهد نمود.

۴- در صورت لزوم مراجع مرکزی طرف‌ها می‌توانند هرگونه سند یا اطلاعات اضافی را درخواست نمایند.

ماده ۷- پاسخ به درخواست‌ها

۱- چنانچه درخواست مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم واصل شود، مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم موارد زیر را به پاسخ خود پیوست خواهد نمود:

(الف) رضایت مکتوب جهت دریافت محکوم به منظور اجرای بخش باقی‌مانده از محکومیت؛

(ب) چنانچه در قوانین طرف اجراکننده حکم مقرر شده باشد، رونوشت مصدق تصمیم دادگاه یا مرجع صلاحیتدار دیگری مبنی بر تصدیق و اجرای محکومیت با بیان ترتیب، مدت زمان و شرایط سپری کردن محکومیت توسط محکوم پس از انتقال وی؛

(پ) خلاصه تصدیق شده از قوانینی که محکوم بر اساس آن‌ها محکومیت را سپری خواهد نمود؛

(ت) سندی مبنی بر تابعیت محکوم.

۲- مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم به محض ارائه تصمیم به رضایت یا رد انتقال محکوم از جانب دادگاه یا مرجع صلاحیتدار دیگر طرف صادرکننده حکم و پس از دریافت کلیه اسناد لازم، باید فوری تصمیم خود را به اطلاع مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم برساند.

ماده ۸ - روند انتقال

به محض آگاهی مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم از رضایت به انتقال محکوم توسط طرف صادرکننده حکم، مراجع صلاحیتدار طرفها باید فوری مکان، زمان و روند انتقال محکوم را معین نمایند.

ماده ۹ - هزینه‌ها

کلیه هزینه‌های مربوط به انتقال محکوم، از جمله هزینه‌های حمل و نقل و عبور و مرور، به جز هزینه‌هایی که در قلمرو طرف صادر کننده حکم صورت گرفته است، به عهده طرف اجرا کننده حکم خواهد بود.

ماده ۱۰ - اجرای حکم

۱- طرف اجراکننده حکم اجرای محکومیت را طبق قوانین خود ادامه خواهد داد.
۲- دادگاه طرف اجراکننده حکم باید طبق قوانین آن طرف همان مدت زمانی را که در حکم دادگاه برای حبس در نظر گرفته شده است، اعمال نماید.

۳- چنانچه طبق قوانین طرف اجراکننده حکم، حداکثر مدت حبس برای جرم ارتكابی کمتر از مدت زمان تعیین شده در حکم دادگاه باشد، دادگاه طرف اجراکننده حکم باید حداکثر میزان حبس مقرر در قوانین آن طرف برای ارتكاب جرم مشابه را در نظر بگیرد.
۴- آن بخش از مجازات که در قلمرو طرف صادرکننده حکم سپری شده است باید در مجموع دوره محکومیت مدنظر قرار گیرد.

۵ - تصمیم در خصوص اجرای مجازات تکمیلی تعیین شده در حکم در صورتی از سوی دادگاه طرف اجراکننده حکم اتخاذ می‌شود که چنین مجازاتی برای جرم ارتكابی در قوانین این طرف مقرر شده باشد. مجازات تکمیلی باید به گونه‌ای که در این ماده مشخص شده است، اجرا شود.

ماده ۱۱ - عفو، بخشودگی، عفو مشروط، تخفیف مجازات و تجدیدنظر در حکم

هریک از طرفها می‌تواند طبق قوانین خود، عفو، بخشودگی، عفو مشروط و تخفیف محکومیت را اعطا نماید. فقط طرف صادرکننده حکم برای تجدیدنظر یا فرجام‌خواهی از حکم، صالح خواهد بود.

ماده ۱۲ - مجازات مضاعف

محکوم پس از انتقال نباید برای همان اعمالی که به سبب آن‌ها در طرف صادرکننده حکم برای وی محکومیت تعیین شده است، در طرف اجرا کننده حکم تحت تعقیب یا محاکمه قرار گیرد.

ماده ۱۳ - خاتمه اجرا

طرف اجراکننده حکم باید طبق قانون خود، به محض آن که از هر گونه تصمیمی مبنی بر توقف محکومیت لازم‌الاجرا از جانب طرف صادرکننده حکم مطلع شود، اجرای محکومیت را خاتمه دهد.

ماده ۱۴ - تغییر و لغو حکم

۱- چنانچه پس از انتقال محکوم جهت گذراندن محکومیت، حکم از جانب دادگاه طرف صادرکننده حکم تغییر یابد، باید فوری نسخه‌ای از حکم مربوط و سایر اسناد لازم به مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم تسلیم شود. طرف اجراکننده حکم موضوع اجرای چنین تصمیمی را به نحو مقرر در ماده (۱۰) این موافقتنامه حل و فصل خواهد نمود.

۲- چنانچه پس از انتقال محکوم جهت گذراندن محکومیت، حکم نقض شود و در نتیجه دعوی در طرف صادر کننده حکم مرتفع شود، باید فوری نسخه‌ای از تصمیم مربوط به مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم تسلیم شود.

۳- چنانچه پس از انتقال محکوم جهت گذراندن محکومیت، حکم نقض شود و تحقیقات یا رسیدگی‌های جدیدی صورت گیرد، نسخه‌ای از تصمیم مربوط، اسناد پرونده کیفری و سایر مواد لازم فوری به طرف اجراکننده حکم تسلیم خواهد شد تا موضوع تعقیب محکوم به موجب قوانین طرف اجراکننده حکم فیصله یابد.

ماده ۱۵ - تبادل اطلاعات

۱- مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم باید تصمیم دادگاه را که به منظور اجرای محکومیت، اعطای عفو، بخشودگی، عفو مشروط یا تخفیف محکومیت و نیز در مورد رهایی محکوم اتخاذ شده است، به مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم اطلاع دهد.

۲- مرجع مرکزی طرف اجراکننده حکم بنا به درخواست مرجع مرکزی طرف صادرکننده حکم، باید اطلاعاتی را در مورد فرایند سپری کردن محکومیت پس از انتقال محکوم ارائه کند.

ماده ۱۶ - عبور

۱- هر یک از طرفها می‌تواند طبق قوانین خود، چنانچه درخواست عبور محکوم از جانب طرف دیگر صورت گرفته باشد و طرف دیگر با دولت ثالثی جهت انتقال آن شخص توافق نموده باشد، اجازه عبور وی را از قلمرو خود بدهد.

۲- هر یک از طرفها می‌تواند از اعطای اجازه عبور خودداری کند چنانچه:

الف) محکوم از اتباع آن کشور باشد؛

ب) جرمی که برای آن محکومیت تعیین شده است، به موجب قوانین آن به عنوان جرم مدنظر قرار نگرفته باشد.

۳- درخواست عبور شامل اطلاعات مقرر در بند (۲) ماده (۶) این موافقتنامه به انضمام اسناد مشخص شده در بند (۱) ماده (۶) و جزئیات «الف» تا «ت» بند (۱) ماده (۷) این موافقتنامه خواهد بود.

۴- طرفی که از وی درخواست شده است تا با عبور موافقت نماید، می‌تواند بر مبنای تصمیم دادگاه یا دیگر مراجع صلاحیتدار خود محکوم را صرفاً برای مدت زمانی که لازمه عبور از قلمرو آن است، در بازداشت نگه دارد.

۵ - چنانچه عبور به صورت هوایی انجام شود و فرود در قلمرو طرف دیگر پیش‌بینی نشده باشد، اجازه مزبور لازم نیست. با این وجود طرف مزبور باید از هرگونه عبور این چنینی بر فراز قلمرو خود مطلع شود.

ماده ۱۷ - زبان‌ها

درخواست و اسناد مؤید ادعا، اطلاعیه‌ها و اطلاعات به زبان طرف درخواست‌کننده تنظیم خواهد شد و همراه با ترجمه به زبان طرف درخواست شونده یا زبان انگلیسی خواهد بود و نیازی به تأیید صحت ترجمه نیست.

ماده ۱۸ - محدوده زمانی اجرا

این موافقتنامه نسبت به اجرای محکومیت‌های وضع شده پیش و پس از لازم‌الاجرا شدن آن قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۱۹ - حل و فصل اختلاف‌ها

هرگونه اختلاف میان طرفها که ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه باشد، باید از طریق رایزنی و مذاکره حل و فصل شود.

ماده ۲۰ - اصلاح موافقتنامه

موافقتنامه حاضر می‌تواند بنا به رضایت طرفها اصلاح گردد.

ماده ۲۱ - مقررات نهایی

۱- این موافقتنامه پس از ۳۰ روز از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی از جانب طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر تکمیل کلیه تشریفات داخلی که برای لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه لازم است، لازم‌الاجرا خواهد بود.

۲- این موافقتنامه به محض انقضاء ۱۸۰ روز از تاریخ دریافت اطلاعیه طرف دیگر از طریق مجاری دیپلماتیک، در خصوص قصد آن طرف مبنی بر فسخ آن، فسخ می‌گردد.

۳- فسخ این موافقتنامه مانع از تکمیل اجرای هر درخواست انتقالی نخواهد بود که پیش از تاریخ فسخ دریافت شده باشد.

این موافقتنامه در مسکو در تاریخ ۱۳۹۶/۱۱/۸ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۷/۳/۲۸ میلادی در دو نسخه به زبان‌های فارسی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، از متن انگلیسی استفاده خواهد شد.

از طرف

فدراسیون روسیه

از طرف

جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده‌واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و یک ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۹ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴۰۰/۶/۱۰ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با تأیید بندهای (۱) و (۳) ماده (۱۰) و مواد (۱۱)، (۱۲)، (۱۴) و (۱۸) موافقتنامه موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

شماره ۷۰۸۵۸/ت/۵۹۲۱۵هـ

۱۴۰۰/۷/۶

تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای سیدحامد عاملی

به عنوان استاندار اردبیل

وزارت کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۷/۴ به پیشنهاد وزارت کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

آقای سیدحامد عاملی به عنوان استاندار اردبیل تعیین می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - محمد مخبر

شماره ۷۰۸۷۰/ت/۵۹۲۱۶هـ

۱۴۰۰/۷/۶

تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای مهران فاطمی به عنوان استاندار یزد

وزارت کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۷/۴ به پیشنهاد وزارت کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:
آقای مهران فاطمی به عنوان استاندار یزد تعیین می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - محمد مخبر

شماره ۷۰۸۶۸/ت/۵۹۲۰۶هـ

۱۴۰۰/۷/۶

تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای محمدرضا هاشمی به عنوان استاندار سمنان

وزارت کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۷/۴ به پیشنهاد وزارت کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:
آقای محمدرضا هاشمی به عنوان استاندار سمنان تعیین می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - محمد مخبر

شماره ۹۹۰۱۷۲۱

۱۴۰۰/۵/۵

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس محترم هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۱۶۸ و ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۱۶۸ مورخ ۱۴۰۰/۴/۸ با موضوع: «اعلام تعارض عدم پذیرش اصلاح تاریخ لیست بیمه و بازنشستگی اسفند ماه ۱۳۹۶ و اعمال افزایش حقوق سال ۱۳۹۷» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.
مدیرکل هیأت‌عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - یدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۴/۸ شماره دادنامه: ۱۱۶۸ - ۱۱۶۷

شماره پرونده: ۹۹۰۲۰۱۳ - ۹۹۰۱۷۲۱

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعلام‌کننده تعارض: آقای بهمن کیایی

موضوع: اعلام تعارض در آراء صادر شده از شعب دیوان عدالت اداری

گردش کار: شعب دیوان عدالت اداری در خصوص دادخواست اشخاص به خواسته اصلاح تاریخ لیست بیمه اسفند ماه ۱۳۹۶ و اعمال افزایش حقوق سال ۱۳۹۷ آرای متعارضی صادر کرده‌اند.

گردش کار پرونده‌ها و مشروح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه ۵۲ بدوی دیوان عدالت اداری در خصوص دادخواست اشخاص به خواسته اصلاح تاریخ لیست بیمه اسفند ماه ۱۳۹۶ و اعمال افزایش حقوق سال ۱۳۹۷ به طرفیت اداره کل تأمین اجتماعی خوزستان به موجب دادنامه‌های شماره ۱۳۹۸/۱۲/۷ - ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۱۲۰۳۹۲۸ و ۱۳۹۸/۱۲/۵ - ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۱۲۰۳۸۸۱ شرح زیر رأی به ورود شکایت صادر کرده است:

نظر به اینکه مطابق ماده ۳۹ قانون تأمین اجتماعی سازمان مکلف است لیست ارسالی کارفرما را ظرف مهلت ۶ ماه مورد بررسی قرار داده و در صورت مغایرت مراتب را به کارفرما اعلام نماید و مطابق مستندات ارائه شده و مکاتبات شرکت آب و فاضلاب خوزستان در تاریخ‌های ۱۳۹۷/۲/۱۰ و ۱۳۹۷/۸/۳۱ سازمان به تکلیف قانونی خود عمل ننموده است و کارفرما (اداره آب و فاضلاب خوزستان) نیز تاریخ ترک کار شاکی را ۱۳۹۷/۱۲/۲۷ اعلام نموده و ارسال لیست تا ۱۳۹۷/۱۲/۲۸ را مبنی بر اشتباه دانسته است بنابراین دلیلی که موید اشتغال شاکی تا تاریخ ۱۳۹۷/۱۲/۲۹ باشد وجود نداشته لذا با توجه به اینکه بازنشستگی از تاریخ ترک کار برقرار می‌شود شکایت شاکی وارد تشخیص مستنداً به مواد ۱۰ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت مطروحه را صادر و اعلام می‌دارد.

درخواست تجدیدنظرخواهی از دادنامه‌های مذکور به علت تقدیم دادخواست خارج از مهلت قانونی به موجب دادنامه‌های شماره ۱۳۹۹/۳/۳۱ - ۹۹۰۹۹۷۰۹۵۵۶۰۰۷۴۴ و ۱۳۹۹/۳/۳۱ - ۹۹۰۹۹۷۰۹۵۵۶۰۰۷۴۵ صادره از شعبه ۱۵ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری رد شده است.

ب: شعبه ۵۳ بدوی دیوان عدالت اداری در خصوص دادخواست آقای بهمن کیایی به خواسته اصلاح لیست بیمه اسفند ماه سال ۱۳۹۶ و اعمال افزایش حقوق سال ۱۳۹۷ به طرفیت اداره کل تأمین اجتماعی استان خوزستان به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۸/۱۲/۲۵ - ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۷۲۰۳۷۴۴ به شرح زیر رأی به رد شکایت صادر کرده است:

نظر به اینکه به موجب مواد ۳۶ و ۳۹ قانون تأمین اجتماعی تهیه و ارسال لیست افراد بیمه شده و حقوق و مزایا و حق بیمه آنان از تکالیف کارفرما بوده و تأمین اجتماعی دخل و تصرفی در آن ندارد و در مانحن‌فیه از سوی تأمین اجتماعی اقدامی که موجب نقض قوانین و مقررات یا مغایرت با آنها باشد صورت نگرفته و مکاتبات بعدی کارفرمای شاکی مبنی بر اصلاح تاریخ بازنشستگی وی با تفاوت دو روز از تاریخ اعلام قبلی با هر انگیزه‌ای که صورت گرفته باشد موثر در مقام نمی‌باشد لذا به استناد مواد ۱۰ و ۱۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان مصوب ۱۳۹۲ رأی به رد شکایت صادر و اعلام می‌گردد. رأی مذکور به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۹/۴/۸ - ۹۹۰۹۹۷۰۹۵۶۹۰۱۱۱۴ صادره از شعبه ۲۰ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به شرح زیر تأیید شده است:

نظر به اینکه کارفرما ضمن پرداخت فوق‌العاده شغل به بیمه شده لیست حق بیمه را تا تاریخ ۱۳۹۶/۱۲/۲۹ به سازمان تأمین اجتماعی ارسال و سازمان بر اساس لیست ارسالی اقدام به محاسبه حق بیمه و متعاقباً لیست به ارائه تعهدات خویش در قبال بیمه شده بر اساس لیست ارسالی نموده و وی در ارسال لیست حق بیمه از سوی کارفرما هیچ نقش و دخالتی نداشته و حق دخل و تصرف در آن را نیز ندارد و اقدامات صورت گرفته در برقراری مستمری بازنشستگی تجدیدنظرخواه مطابق قانون و مقررات مربوطه بوده و دلیل و مدرکی که مخالفت آن را با قانون ثابت نماید ارائه نگردیده است بدین جهت اعتراض تجدیدنظرخواه به کیفیتی نیست که اساس استنباط شعبه بدوی را مخدوش نماید و یا سبب تزلزل و نتیجتاً نقض رأی معترض‌به شود و از آنجایی که دادنامه مورد اعتراض منطبق با موازین قانونی از جمله مواد ۱۰ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری صادر شده است و از جهت رعایت اصول و قواعد دادرسی نیز عاری از اشکال و ایراد می‌باشد لذا با رد تقاضای تجدیدنظرخواهی با استناد به ماده ۷۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی معترض‌به عیناً تأیید و استوار می‌گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۴/۸ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

الف - تعارض در آراء محرز است.

ب - با عنایت به اینکه صرف اعلام ترک کار از سوی کارفرما ملاک پایان اشتغال کارگر نیست و مراتب می‌بایست به تأیید سازمان تأمین اجتماعی نیز برسد و در پرونده‌های موضوع تعارض لیست حقوق و دستمزد کارفرما که تا پایان اسفندماه سال ۱۳۹۷ به سازمان مذکور ارسال گردیده، مصون از ایراد و اعتراض سازمان تأمین اجتماعی بوده و اعلام تاریخ جدید ترک کار کارگر مدتها پس از صدور حکم بازنشستگی از ناحیه کارفرمای وی بدون ارائه دلایل و مستندات مربوطه، موجه و مسموع نیست، بنابراین و با عنایت به مفاد آرای شماره ۸۱۰ - ۱۳۸۵/۱۲/۱۴، ۴۲۵ - ۱۳۸۷/۶/۱۷ و ۱۳۹۰/۵/۳ - ۱۳۹۰/۵/۳ - ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۷۲۰۳۷۴۴ شماره دادنامه اداری، دادنامه شماره ۱۳۹۸/۱۲/۲۵ - ۹۹۰۹۹۷۰۹۵۶۹۰۱۱۱۴ صادره از شعبه ۵۳ بدوی دیوان عدالت اداری که به موجب دادنامه عدالت اداری تأیید گردیده و ضمن عدم پذیرش اصلاح تاریخ لیست بیمه و بازنشستگی بر رد شکایت صادر شده، صحیح و منطبق با موازین قانونی است. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمد مصدق